

DIREKTĪVAS

PADOMES DIREKTĪVA 2011/70/EURATOM

(2011. gada 19. jūlijs),

ar ko izveido Kopienas sistēmu lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu atbildīgai un drošai apsaimniekošanai

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

paredzētas ievērojamas pilnvaras, lai aizsargātu sabiedrību un vidi pret kodolpiesārņojuma apdraudējumu ⁽⁴⁾.

ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 31. un 32. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu, kas sagatavots, iepriekš saņemot atzinumu no personu grupas, ko Zinātnes un tehnikas komiteja iecēlusi no dalībvalstu zinātnisko ekspertu vidus,

- (6) Padomes Lēmumā 87/600/Euratom (1987. gada 14. decembris) par Kopienas noteikumiem par operatīvu informācijas apmaiņu radiācijas avāriju gadījumos ⁽⁵⁾ noteikta sistēma ziņošanai un informācijas sniegšanai, kas dalībvalstīm jāizmanto, lai radiācijas avārijas gadījumā aizsargātu sabiedrību. Padomes Direktīvā 89/618/Euratom (1989. gada 27. novembris) par plašas sabiedrības informēšanu par veicamajiem veselības aizsardzības pasākumiem un par rīcību radiācijas avārijas gadījumā ⁽⁶⁾ dalībvalstīm noteikts pienākums informēt sabiedrību radiācijas avārijas gadījumā.

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma ("Euratom līgums") 2. panta b) punktā paredzēts ieviest vienotus drošības standartus darba ņēmēju un sabiedrības veselības aizsardzībai.
- (2) Euratom līguma 30. pantā paredzēts Kopienā noteikt pamatstandartus darba ņēmēju un sabiedrības veselības aizsardzībai pret draudiem, ko rada jonizējošais starojums.
- (3) Euratom līguma 37. pantā noteikta prasība dalībvalstīm sniegt Komisijai vispārīgus datus par visiem plāniem attiecībā uz radioaktīvo atkritumu apglabāšanu.
- (4) Padomes Direktīvā 96/29/Euratom ⁽³⁾ ir noteikti drošības pamatstandarti darba ņēmēju un iedzīvotāju veselības aizsardzībai pret jonizējošā starojuma radītajām briesmām. Minētā direktīva ir papildināta ar konkrētākiem tiesību aktiem.
- (5) Kā Eiropas Savienības Tiesa atzinusi savā judikatūrā, Euratom līguma 3. nodaļas noteikumi attiecībā uz veselību un drošību ir saskaņots kopums, ar ko Komisijai ir

- (7) Padomes Direktīvā 2003/122/EAEK ⁽⁷⁾ paredzēta slēgtu augstas radioaktivitātes starojuma avotu un bezpārna jonizējošā starojuma avotu kontrole, arī tādu, kuru lietošana ir izbeigta. Kā noteikts Kopējā lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu drošas apsaimniekošanas konvencijā ("Kopējā konvencija") un Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras (SAEA) rīcības kodeksā par jonizējošā starojuma avotu drošumu un drošību, kā arī saskaņā ar pašreizējo rūpniecības praksi, lietošanā neesošus slēgtus starojuma avotus var izmantot atkārtoti, pārstrādāt vai apglabāt. Daudzos gadījumos tas nozīmē, ka avots vai aprīkojums, kurš ietver avotu, jāatdod atpakaļ piegādātājam vai ražotājam atjaunošanai vai apstrādei.
- (8) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/21/EK (2006. gada 15. marts) par ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanu ⁽⁸⁾ noteikta tādu ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošana, kas var būt radioaktīvi, izņemot tādas radioaktivitātei raksturīgus aspektus, uz kuriem attiecas Euratom līgums.

⁽¹⁾ 2011. gada 4. maija atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).⁽²⁾ 2011. gada 23. jūnija atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).⁽³⁾ OV L 159, 29.6.1996., 1. lpp.⁽⁴⁾ C-187/87 (1988, ECR, 5013. lpp.) un C-29/99 (2002, ECR, I-11221. lpp.)⁽⁵⁾ OV L 371, 30.12.1987., 76. lpp.⁽⁶⁾ OV L 357, 7.12.1989., 31. lpp.⁽⁷⁾ OV L 346, 31.12.2003., 57. lpp.⁽⁸⁾ OV L 102, 11.4.2006., 15. lpp.

- (9) Padomes Direktīvā 2006/117/Euratom⁽¹⁾ ir noteikta Eiropas Atomenerģijas kopienas ("Kopiena") sistēma radioaktīvo atkritumu un lietotās kodoldegvielas pārrobežu pārvadājumu uzraudzībai un kontrolei. Minēto direktīvu papildināja Komisijas Ieteikums 2008/956/Euratom (2008. gada 4. decembris) par kritērijiem radioaktīvo atkritumu un lietotās kodoldegvielas eksportam uz trešām valstīm⁽²⁾.
- (10) Padomes Direktīvā 2009/71/Euratom (2009. gada 25. jūnijs), ar ko izveido Kopienas kodoliekārtu kodoldrošības pamatstruktūru⁽³⁾, dalībvalstīm noteikts pienākums izveidot un uzturēt kodoldrošības valsts sistēmu. Lai gan minētā direktīva galvenokārt attiecas uz kodoliekārtu kodoldrošību, tajā ir noteikts, ka ne mazāk svarīgi ir nodrošināt lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu drošu apsaimniekošanu, tostarp glabātavās un apglabāšanas iekārtās. Attiecīgi uz minētajām iekārtām, uz kurām attiecas gan Direktīva 2009/71/Euratom, gan šī direktīva, nevajadzētu attiecināt nesamērīgus vai nevajadzīgus pienākumus, jo īpaši attiecībā uz ziņošanu.
- (11) Dažiem plāniem un programmām, kuras ir aplūkotas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/42/EK (2001. gada 27. jūnijs) par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu⁽⁴⁾, piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/35/EK (2003. gada 26. maijs), ar ko paredz sabiedrības līdzdalību dažu ar vidi saistītu plānu un programmu izstrādē⁽⁵⁾.
- (12) Komisijas Ieteikumā 2006/851/Euratom (2006. gada 24. oktobris) par kodoliekārtu ekspluatācijas pārtraukšanai, izlietotajai kodoldegvielai un radioaktīvajiem atkritumiem paredzēto finanšu resursu vadību⁽⁶⁾ pievēršas finansējuma pietiekamībai, tā finansālajam nodrošinājumam un pārredzamībai, lai nodrošinātu to, ka finanšu resursi tiek izmantoti vienīgi paredzētajiem mērķiem.
- (13) Saskaņā ar īpašajiem noteikumiem saistībā ar Lietuvas, Slovērijas un Bulgārijas pievienošanu Eiropas Savienībai, kad pirms termiņa beigām slēdza dažas kodolelektrostacijas, Kopiena piedalījās finanšu resursu mobilizēšanā, un tā ar dažiem nosacījumiem sniedz finanšu atbalstu dažādiem ar ekspluatācijas pārtraukšanu saistītiem projektiem, tostarp radioaktīvo atkritumu un lietotās kodoldegvielas apsaimniekošanai.
- (14) SAEA pārraudzībā noslēgtā Kopējā konvencija ir stimulojošs instruments, kura mērķis ir panākt un uzturēt augstu lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas drošības līmeni visā pasaulē, nostiprinot valstu pasākumus un starptautisku sadarbību.
- (15) Dažas dalībvalstis jau ir piedalījušās un gatavojas arī turpmāk piedalīties ASV un Krievijas vadītā programmā, tā dēvētajā "Globālajā draudu samazināšanas ierosmē", nogādājot pētniecības reaktoru lietoto kodoldegvielu uz Amerikas Savienotajām Valstīm un uz Krievijas Federāciju.
- (16) 2006. gadā SAEA atjaunināja standartu kopumu un publicēja Drošības pamatprincipus, kurus kopīgi atbalstīja Kopiena, Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija/Kodolenerģijas aģentūra un citas starptautiskas organizācijas. Drošības pamatprincipu piemērošana atvieglos starptautisku drošības standartu piemērošanu un nodrošinās lielāku saskaņotību starp dažādu valstu pasākumiem.
- (17) Pēc Padomes aicinājuma izveidot augstākā līmeņa grupu ES līmenī, kā minēts tās 2007. gada 8. maija Secinājumos par kodoldrošību un drošu lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu, ar Komisijas Lēmumu 2007/530/Euratom (2007. gada 17. jūlijs) par Eiropas augstākā līmeņa grupas izveidošanu kodoldrošības un kodolatkritumu apsaimniekošanas jautājumos⁽⁷⁾ tika izveidota Eiropas Kodoldrošības jomas regulatoru grupa (ENSREG), lai veicinātu Kopienas mērķu sasniegšanu lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas jomā. ENSREG secinājumus un ieteikumus ietvēra Padomes 2008. gada 16. decembra Rezolūcijā par lietotas kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu un Padomes 2009. gada 10. novembra Secinājumos par Eiropas Kodoldrošības jomas regulatoru grupas ziņojumu.
- (18) Eiropas Parlaments 2007. gada 10. maijā pieņēma rezolūciju "Euratom novērtēšana – Eiropas kodolenerģētikas politikas 50 gadi", kurā tas aicināja izstrādāt saskaņotus standartus radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanai un mudināja Komisiju pārskatīt tiesību aktu priekšlikuma attiecīgos projektus un iesniegt jaunu priekšlikumu direktīvai par radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu.
- (19) Tā kā katra dalībvalsts var pati noteikt tās energoavotu sadalījumu, radioaktīvos atkritumus rada visās dalībvalstīs – ražojot elektrību vai rūpniecības, lauksaimniecības, medicīnas un pētniecības darbību rezultātā, vai arī pārtraucot kodoliekārtu ekspluatāciju vai sanācijas un intervences situācijās.

(1) OV L 337, 5.12.2006., 21. lpp.

(2) OV L 338, 17.12.2008., 69. lpp.

(3) OV L 172, 2.7.2009., 18. lpp.

(4) OV L 197, 21.7.2001., 30. lpp.

(5) OV L 156, 25.6.2003., 17. lpp.

(6) OV L 330, 28.11.2006., 31. lpp.

(7) OV L 195, 17.7.2007., 44. lpp.

- (20) Kodolreaktoru darbības rezultātā rodas lietotā kodoldegviela. Katra dalībvalsts pati var noteikt savu politiku attiecībā uz kodoldegvielas ciklu. Lietoto kodoldegvielu var uzskatīt par vērtīgu resursu, ko var pārstrādāt, vai arī par radioaktīviem atkritumiem, kuri tieši jāapglabā. Jebkurā gadījumā būtu jāapsver iespējas apglabāt augsta radioaktivitātes līmeņa atkritumus, kuri atdalīti pārstrādes procesā, vai lietoto kodoldegvielu, kuru uzskata par atkritumiem.
- (21) Radioaktīvie atkritumi, tostarp lietotā kodoldegviela, kuru uzskata par atkritumiem, ilgstoši jāglabā noslēgtās iekārtās izolēti no cilvēkiem un dzīvās dabas. To īpašā rakstura, proti, radionuklīdu satura, dēļ jāveic pasākumi cilvēku veselības un vides aizsardzībai pret jonizējošā starojuma kaitīgo iedarbību, tostarp tie jāapglabā piemērotās iekārtās, kuras ir to beidzamais novietojuma punkts. Radioaktīvo atkritumu glabāšana, tostarp ilgtermiņa glabāšana, ir pagaidu risinājums, nevis alternatīva apglabāšanai.
- (22) Radioaktīvo atkritumu valsts klasifikācijas shēmai minētā kārtība būtu jāatbalsta, pilnībā ņemot vērā radioaktīvo atkritumu konkrētos veidus un to īpatnības.
- (23) Zema un vidēja radioaktivitātes līmeņa atkritumus parasti apglabā tuvu zemes virsmai. Tehniskā līmenī ir vispārpieņemts, ka pašreiz visdrošākais un ilgtspējīgākais augsta radioaktivitātes līmeņa atkritumu un lietotās kodoldegvielas apsaimniekošanas nobeiguma daļas risinājums ir dziļa ģeoloģiska apglabāšana. Dalībvalstīm, saglabājot atbildību par savu attiecīgo politiku attiecībā uz savas lietotās kodoldegvielas un zema, vidēja un augsta radioaktivitātes līmeņa atkritumu apsaimniekošanu, būtu savā valsts politikā jāiekļauj apglabāšanas iespēju plānošana un īstenošana. Tā kā apglabāšanas iekārtas īstenošana un attīstība notiks vairākus gadu desmitus, daudzās programmās ir atzīts, ka jāsaplabā elastība un spēja pielāgoties, piemēram, lai ņemtu vērā jaunu informāciju par situāciju objektā vai apglabāšanas sistēmas iespējamo attīstību. Pasākumi, ko veic saistībā ar "Radioaktīvo atkritumu ģeoloģiskās apglabāšanas tehnoloģiju ieviešanas platformu" (*IGD-TP*), varētu atvieglot piekļuvi zināšanām un tehnoloģijām šajā jomā. Tālab tādi darbības un projektēšanas kritēriji kā atgriezeniskums un materiāla izņemšana var tikt izmantoti apglabāšanas sistēmas tehniskā izstrādē. Tomēr minētajiem kritērijiem nevajadzētu aizstāt labi projektētu apglabāšanas iekārtu, kurai ir attaisnojams slēgšanas pamats. Jārod kompromisa risinājumi, jo radioaktīvo atkritumu un lietotās kodoldegvielas apsaimniekošanas pamatā ir jaunākie zinātniskie un tehnoloģiskie sasniegumi.
- (24) Visām dalībvalstīm vajadzētu būt ētiskam pienākumam izvairīties no nepamatota sloģa uzlikšanas nākamajām paaudzēm saistībā ar lietoto kodoldegvielu un radioaktīvajiem atkritumiem, tostarp radioaktīvajiem atkritumiem, kuru rašanās ir sagaidāma, izbeidzot esošo kodoliekārtu ekspluatāciju. Īstenojot šo direktīvu, dalībvalstis demonstrēs, ka tās ir veikušas saprātīgus pasākumus, lai nodrošinātu minētā mērķa sasniegšanu.
- (25) Dalībvalstu pilnīga atbildība par lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas drošību ir pamatprincips, kas atkārtoti ir apliecināts Kopējā konvencijā. Ar šo direktīvu būtu jānostiprina minētais valstu atbildības princips, kā arī princips, kas paredz licences turētāja galveno atbildību par lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu drošu apsaimniekošanu tā kompetentās regulatīvās iestādes uzraudzībā, un būtu jāpalielina kompetento pārvaldes iestāžu nozīme un neatkarība.
- (26) Pieņem, ka, kompetentai regulatīvajai iestādei izmantojot radioaktīvos avotus regulatīvu pienākumu veikšanas nolūkā, tas neietekmē tās neatkarību.
- (27) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanai būtu pieejams atbilstīgs finansējums.
- (28) Dalībvalstīm būtu jāizstrādā valsts programmas, lai nodrošinātu politisku lēmumu transponēšanu skaidros noteikumos, lai laikus tiktu īstenoti visi lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas posmi no to rašanās līdz apglabāšanai. Vajadzētu paredzēt iespēju, ka šādas valsts programmas varētu būt viens atsauces dokuments vai dokumentu kopums.
- (29) Pieņem, ka valstu pasākumus lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas drošībai piemēros, izmantojot juridisku, normatīvu vai organizatorisku instrumentu, kura izvēle ir dalībvalstu kompetencē.
- (30) Lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas posmi ir cieši savstarpēji saistīti. Kādā posmā pieņemtajiem lēmumiem var būt ietekme uz nākamajiem posmiem. Tāpēc, izstrādājot valsts programmas, būtu jāņem vērā šāda savstarpēja ietekme.
- (31) Būtisks faktors lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanā ir pārredzamība. Pārredzamība būtu jānodrošina, sniedzot efektīvu publisku informāciju un iespējas visām ieinteresētajām pusēm, tostarp vietējām iestādēm un sabiedrībai, iesaistīties lēmumu pieņemšanas procesā, ievērojot valsts un starptautiskas saistības.
- (32) Lēmumu pieņemšanu varētu sekmēt un paātrināt dalībvalstu un starptautiska sadarbība, sniedzot piekļuvi zināšanām un tehnoloģijām.

- (33) Dažas dalībvalstis uzskata, ka lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas iekārtu, tostarp arī apglabāšanas iekārtu, kopīga izmantošana uz vienošanās pamata starp attiecīgajām dalībvalstīm varētu būt izdevīgs, drošs un rentabls risinājums.
- (34) Lēmumu pieņemšanas procesa dokumentēšanai attiecībā uz drošību vajadzētu būt samērojamai ar risku (diferencēta pieeja), un tai būtu jāpiedāvā pamatojums lēmumiem, kuri saistīti ar lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu. Tam būtu jāļauj apzināt nedrošas jomas, kurām būtu jāpievērš uzmanība, veicot drošības novērtējumu. Lēmumi drošības jomā būtu jāpieņem, pamatojoties uz datiem, kas gūti drošības novērtējumā, kā arī uz informāciju par minētā novērtējuma drošumu un ticamību un tajā veiktajiem pieņēmumiem. Tādēļ lēmums būtu jāpamato ar argumentu un pierādījumu kopumu, ar kuru tiecas pierādīt, ka pieprasītais drošības standarts attiecībā uz iekārtu vai darbību, kura saistīta ar lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu, ir izpildīts. Konkrētajā apglabāšanas iekārtas gadījumā dokumentācijai būtu jāuzlabo izpratne par tiem aspektiem, kuri ietekmē apglabāšanas sistēmas drošību, tostarp dabiskiem (ģeoloģiskiem) un inženiertehniskiem ierobežojumiem, un apglabāšanas sistēmas sagaidāmo turpmāko attīstību.
- (35) Dalībvalstij, kurā nav lietotās kodoldegvielas, kurā nav paredzams, ka lietotā kodoldegviela būs tuvākajā nākotnē, un kurā nenotiek un nav iepļānotas darbības saistībā ar lietoto kodoldegvielu, šīs direktīvas noteikumu transponēšana un īstenošana attiecībā uz lietoto kodoldegvielu nozīmētu nesamērīgu un nevajadzīgu pienākumu. Tāpēc šādas dalībvalstis būtu jāatbrīvo no pienākuma transponēt un īstenot šīs direktīvas noteikumus attiecībā uz lietoto kodoldegvielu, kamēr tās nav pieņēmušas lēmumu izvērst jebkādu darbību saistībā ar kodoldegvielu.
- (36) Slovēnijas Republikas valdības un Horvātijas Republikas valdības līgumā par statusa un citu tiesisko attiecību reglamentēšanu attiecībā uz investīcijām Krško kodolspēkstacijā, tās izmantošanu un darbības pārtraukšanu, ir reglamentētas kodolspēkstācijas līdzīpašuma tiesības. Minētajā līgumā ir paredzēta dalīta atbildība par radioaktīvo atkritumu un lietotās kodoldegvielas apsaimniekošanu un apglabāšanu. Tādēļ būtu jānosaka atbrīvojumi no dažiem šīs direktīvas noteikumiem, lai nekavētu minētā divpusējā līguma pilnīgu īstenošanu.
- (37) Lai gan atzīts, ka valsts sistēmā būtu jāņem vērā radioloģiski un ar radioloģiju nesaistīti apdraudējumi saistībā ar lietoto kodoldegvielu un radioaktīvajiem atkritumiem, šī direktīva neattiecas uz apdraudējumu, kurš nav radioloģisks un uz kuru attiecas Līgums par Eiropas Savienības darbību.
- (38) Kompetences un prasmes lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas jomā būtu jāuztur un jāattīsta kā būtisks elements augsta līmeņa drošības panākšanai, mācoties no darbībā gūtās pieredzes.
- (39) Zinātniskā pētniecība un tehnoloģiju attīstība, ko papildina iesaistīto pušu tehniska sadarbība, var atklāt jaunas iespējas lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas uzlabošanai, kā arī sekmēt augsta radioaktivitātes līmeņa atkritumu radioloģiskā piesārņojuma riska samazināšanu.
- (40) Lielisks paņēmieni, kā Eiropas Savienībā nostiprināt pārlicību un radīt uzticēšanos par lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu, varētu būt salīdzinošs novērtējums, lai uzkrātu un apmainītos ar pieredzi un nodrošinātu augstus standartus,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. NODAĻA

PIEMĒROŠANAS JOMA, DEFINĪCIJAS UN VISPĀRĪGI PRINCIPI

1. pants

Priekšmets

1. Ar šo direktīvu izveido Kopienas sistēmu lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu atbildīgas un drošas apsaimniekošanas nodrošināšanai, lai izvairītos no nevajadzīgu slogu uzlikšanas nākamajām paaudzēm.

2. Tā nodrošina, ka dalībvalstis paredz atbilstīgus valsts pasākumus, kas nodrošinātu lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas augstu drošības līmeni, lai aizsargātu darba ņēmējus un sabiedrību pret jonizējošā starojuma kaitīgo iedarbību.

3. Tā nodrošina vajadzīgās informācijas sniegšanu sabiedrībai un sabiedrības līdzdalību saistībā ar lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu, vienlaikus pienācīgi ņemot vērā drošību un jautājumus saistībā ar īpašumtiesībām uz informāciju.

4. Neskarot Direktīvu 96/29/Euratom, ar šo direktīvu papildina *Euratom* līguma 30. pantā minētos pamatstandartus attiecībā uz lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas drošību.

2. pants

Darbības joma

1. Šī direktīva attiecas uz visiem posmiem:

- lietotās kodoldegvielas apsaimniekošanā, ja lietotā kodoldegviela ir radusies civilu darbību rezultātā;
- radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanā no to radīšanas līdz apglabāšanai, ja radioaktīvie atkritumi ir radušies civilu darbību rezultātā.

2. Šī direktīva neattiecas uz:

- ieguves rūpniecības atkritumiem, kas var būt radioaktīvi un kas ir Direktīvas 2006/21/EK darbības jomā;
- atļautām izklijedēm.

3. Šīs direktīvas 4. punkta 4.punktu nepiemēro:
- lietošanā neesošu slēgtu starojuma avotu repatriācijai piegādātājam vai ražotājam;
 - pētniecības reaktoru lietotās kodoldegvielas sūtījumiem uz valsti, kas piegādā vai ražo kodoldegvielu pētniecības reaktoriem, ņemot vērā piemērojamos starptautiskos nolīgumus;
 - pašlaik esošās Krško kodolspēkstacijas atkritumiem un lietotajai kodoldegvielai, ja tas attiecas uz sūtījumiem starp Slovēniju un Horvātiju.
4. Šī direktīva neskar dalībvalsts vai minētajā dalībvalstī esoša uzņēmuma tiesības radioaktīvos atkritumus pēc apstrādes nogādāt atpakaļ uz to izcelsmes valsti, ja:
- radioaktīvie atkritumi ir jānosūta uz minēto dalībvalsti vai uzņēmumam apstrādei; vai
 - citi materiāli ir jānosūta uz minēto dalībvalsti vai uzņēmumam, lai reģenerētu radioaktīvos atkritumus.

Šī direktīva neskar tādas dalībvalsts vai tāda minētajā dalībvalstī esoša uzņēmuma tiesības, uz kuru apstrādei vai pārstrādei ir jānosūta lietotā kodoldegviela, pēc apstrādes vai pārstrādes reģenerētos radioaktīvos atkritumus vai – saskaņā ar vienošanos – to ekvivalentu nogādāt atpakaļ uz to izcelsmes valsti.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- “slēgšana” ir visu darbību, arī pēdējo inženiertehnisko vai citu darbu, pabeigšana, kuri vajadzīgi iekārtas pārveidošanai stāvoklī, kas būs drošs ilgtermiņā, un kurus veic noteiktu laiku pēc lietotās kodoldegvielas vai radioaktīvo atkritumu ievietošanas apglabāšanas iekārtā;
- “kompetenta regulatīvā iestāde” ir dalībvalstī izraudzīta iestāde vai iestāžu sistēma lietotās kodoldegvielas vai radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas drošības tiesiskā regulējuma jomā, kā noteikts 6. pantā;
- “apglabāšana” ir lietotās kodoldegvielas vai radioaktīvo atkritumu ievietošana iekārtā bez nolūka tos izņemt;
- “apglabāšanas iekārta” ir būve vai iekārta, kura galvenokārt paredzēta radioaktīvo atkritumu apglabāšanai;
- “licence” ir dalībvalsts jurisdikcijā izdots juridisks dokuments ar lietotās kodoldegvielas vai radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu saistītu darbību veikšanai vai dokuments, ar ko nosaka atbildību par lietotās kodoldegvielas vai radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas iekārtas atrašanās vietas

izraudzīšanu, projektēšanu, būvniecību, nodošanu ekspluatācijā, ekspluatāciju, ekspluatācijas izbeigšanu vai slēgšanu;

- “licences turētājs” ir juridiska vai fiziska persona, kas pilnībā atbild par jebkādu darbību vai iekārtu, kura saistīta ar lietotās kodoldegvielas vai radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu, kā noteikts licencē;
- “radioaktīvie atkritumi” ir radioaktīvi materiāli gāzes, šķidrā vai cietā agregātstāvoklī, kurus dalībvalsts vai fiziska vai juridiska persona, kuras lēmumu dalībvalsts ir atzinusi, neparedz vai neplāno turpmāk lietot un kurus kompetenta regulatīvā iestāde saskaņā ar dalībvalsts tiesisko un normatīvo regulējumu reglamentē kā radioaktīvos atkritumus;
- “radioaktīvo atkritumu apsaimniekošana” ir visas darbības, kas saistītas ar darbību ar radioaktīvajiem atkritumiem, to pirmapstrādi, apstrādi, kondicionēšanu, glabāšanu vai apglabāšanu, izņemot transportēšanu ārpus objekta teritorijas;
- “radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas iekārta” ir būve vai iekārta, kura galvenokārt paredzēta radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanai;
- “pārstrāde” ir process vai darbība, kurā no lietotās kodoldegvielas turpmākai lietošanai izdala skaldmateriālus un fertilos kodolmateriālus;
- “lietotā kodoldegviela” ir reaktora aktīvajā zonā apstarota un no tās neatgriezeniski izņemta kodoldegviela; lietoto kodoldegvielu var uzskatīt par izmantojamu resursu, ko pēc pārstrādes var lietot atkārtoti, vai apsaimniekot kā radioaktīvos atkritumus, paredzot tās apglabāšanu;
- “lietotās kodoldegvielas apsaimniekošana” ir visas darbības, kas saistītas ar darbību ar lietoto kodoldegvielu, tās glabāšanu, pārstrādi vai apglabāšanu, izņemot transportēšanu ārpus objekta teritorijas;
- “lietotās kodoldegvielas apsaimniekošanas iekārta” ir būve vai iekārta, kura galvenokārt paredzēta lietotās kodoldegvielas apsaimniekošanai;
- “glabāšana” ir lietotās kodoldegvielas vai radioaktīvo atkritumu turēšana iekārtā, paredzot iespēju tos no turienes izņemt.

4. pants

Vispārīgi principi

- Dalībvalstis izstrādā un uztur lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas valsts politiku. Neskarot 2. panta 3. punktu, katra dalībvalsts ir pilnībā atbildīga par tajā radītās lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu.

2. Ja radioaktīvos atkritumus vai lietoto kodoldegvielu pārsūta apstrādei vai pārstrādei uz dalībvalsti vai trešo valsti, pilnīga atbildība par minēto materiālu drošu apglabāšanu, tostarp jebkādu atkritumu drošu apglabāšanu, kuri rodas kā blakusprodukts, ir tai dalībvalstij vai trešai valstij, no kuras radioaktīvais materiāls tika nosūtīts.

3. Valstu politikas balsta uz visiem šiem principiem:

- a) radioaktīvie atkritumi tiek radīti pēc iespējas mazāk, cik tas ir saprātīgi praktiski iespējams, gan radioaktivitātes līmeņa, gan to apjoma ziņā, ko panāk ar atbilstīgiem projektēšanas pasākumiem, ekspluatācijas un ekspluatācijas izbeigšanas metodēm, tostarp ar materiālu atkārtotu pārstrādi un atkārtotu izmantošanu;
- b) ņem vērā lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu rašanās un apsaimniekošanas visu posmu savstarpējo saistību;
- c) lietoto kodoldegvielu un radioaktīvos atkritumus apsaimnieko droši, tostarp ilgtermiņā ar pasīvās drošības elementiem;
- d) pasākumus īsteno, ievērojot diferencētu pieeju;
- e) lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas izdevumus sedz tas, kurš minētos materiālus radījis;
- f) visos lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas posmos piemēro tādu lēmumu pieņemšanas procesu, kurš balstīts uz pierādījumiem un ir dokumentēts.

4. Radioaktīvos atkritumus apglabā tajā dalībvalstī, kurā tie ir radīti, izņemot, ja pārsūtīšanas laikā ir stājies spēkā vienošanās starp attiecīgo dalībvalsti un citu dalībvalsti vai ar trešo valsti par apglabāšanas iekārtas izmantošanu kādā no tām, ņemot vērā kritērijus, ko noteikusi Komisija atbilstīgi Direktīvas 2006/117/Euratom 16. panta 2. punktam.

Pirms nosūtīšanas uz trešo valsti eksportējošā dalībvalsts informē Komisiju par katras šādas vienošanās saturu un veic saprātīgus pasākumus, lai pārliecinātos, ka:

- a) galamērķa valsts ir noslēgusi vienošanos ar Kopienu un šīs vienošanās darbības jomā ir ietverta lietotās degvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošana vai tā ir puse Kopējā lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu drošas pārvaldības konvencijā ("Kopējā konvencija");
- b) galamērķa valstī ir radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas un apglabāšanas programmas, kuru mērķi atspoguļo augstu drošības līmeni, kurš ir līdzvērtīgs šajā direktīvā noteiktajam; un
- c) apglabāšanas iekārtā galamērķa valstī ir atļauts apglabāt nosūtāmos radioaktīvos atkritumus, pirms nosūtīšanas tā darbojas un to apsaimnieko atbilstīgi prasībām, kuras

noteiktas minētās galamērķa valsts radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas un apglabāšanas programmā.

2. NODAĻA

PIENĀKUMI

5. pants

Valsts sistēma

1. Dalībvalstis izveido un uztur lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas valsts normatīvo aktu un struktūras sistēmu ("valsts sistēma"), kurā nosaka pienākumus un kurā paredzēta koordinācija starp attiecīgām kompetentām struktūrām. Valsts sistēmā paredz visus šos elementus:

- a) valsts programmu lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas politikas īstenošanai;
- b) valsts pasākumus lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu drošai apsaimniekošanai. Dalībvalstu kompetencē ir noteikt to, kā minētie pasākumi ir jāpieņem un ar kādu instrumentu tie jāpieņem;
- c) licenču piešķiršanas sistēmu lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas darbībām un/vai iekārtām, tostarp aizliegumu bez licences veikt lietotās kodoldegvielas vai radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu un/vai ekspluatēt lietotās kodoldegvielas vai radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas iekārtu, un – attiecīgā gadījumā – izvirzot nosacījumus attiecībā uz turpmāku darbības, iekārtas apsaimniekošanu vai attiecībā uz abām;
- d) atbilstīgas kontroles sistēmu, pārvaldības sistēmu, regulatīvās inspekcijas, dokumentāciju un ziņošanas pienākumus attiecībā uz radioaktīvo atkritumu un lietotās kodoldegvielas apsaimniekošanas darbībām, iekārtām vai attiecībā uz abām, tostarp atbilstīgus pasākumus attiecībā uz laikposmu pēc apglabāšanas iekārtu slēgšanas;
- e) izpildes darbības, tostarp darbību apturēšanu un licences grozīšanu, licences darbības termiņa izbeigšanos vai tās atsaukšanu, kā arī attiecīgā gadījumā noteikumus alternatīviem risinājumiem, kuri uzlabo drošību;
- f) pienākuma sadalījumu struktūrām, kuras iesaistītas dažādos lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas posmos; konkrētāk, valsts sistēmā galveno atbildību par lietoto kodoldegvielu un radioaktīvajiem atkritumiem uzliek tiem, kuri tos ir radījuši vai, konkrētos apstākļos, licences turētājam, kuram šo atbildību ir uzticējušas kompetentās struktūras;
- g) valsts prasības attiecībā uz sabiedrības informēšanu un sabiedrības līdzdalību;
- h) finansējuma shēmu(-as) lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanai atbilstīgi 9. pantam.

2. Dalībvalstis nodrošina vajadzības gadījumā valsts sistēmas uzlabošanu, ņemot vērā darbībā gūto pieredzi, atziņas, kas gūtas lēmumu pieņemšanas procesā, kā minēts 4. panta 3. punkta f) apakšpunktā, un atbilstīgu tehnoloģiju un pētniecības attīstību.

6. pants

Kompetentā regulatīvā iestāde

1. Katra dalībvalsts izveido un uztur kompetentu regulatīvo iestādi lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas drošības jomā.

2. Dalībvalstis nodrošina kompetentās regulatīvās iestādes funkcionālu nodalīšanu no citām ar kodolenerģijas vai radioaktīvo materiālu izplatīšanu vai izmantošanu saistītām struktūrām vai organizācijām, tostarp ar elektroenerģijas ražošanu un radioaktīvo izotopu izmantošanu vai lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu saistītām struktūrām vai organizācijām, lai tādējādi nodrošinātu tās efektīvu neatkarību no neatbilstīgas iejaukšanās to reglamentēšanas funkcijā.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentajai regulatīvajai iestādei tiek piešķirtas juridiskas pilnvaras, kā arī cilvēkresursi un finanšu resursi, kas vajadzīgi, lai veiktu pienākumus saistībā ar 5. panta 1. punkta b), c), d) un e) apakšpunktā aprakstīto valsts sistēmu.

7. pants

Licences turētāji

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka galvenā atbildība par lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas iekārtu un/vai darbību drošību ir licences turētājam. Minēto atbildību nevar deleģēt.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka izveidotajā valsts sistēmā licences turētājiem ir noteikts pienākums, pakļaujoties valsts regulatīvās iestādes regulatīvajai kontrolei, regulāri, sistemātiski un pārbaudāmi izvērtēt, pārbaudīt un, cik vien tas ir praktiski iespējams, pastāvīgi uzlabot radioaktīvo atkritumu un lietotās kodoldegvielas apsaimniekošanas iekārtas vai darbības drošību. To panāk, izmantojot piemērotu drošības novērtējumu, citus argumentus un pierādījumus.

3. Drošības demonstrējums ir daļa no licences piešķiršanas iekārtai vai darbībai, un to attiecina uz darbības izstrādi un veikšanu un uz iekārtas izstrādi, ekspluatēšanu un ekspluatācijas izbeigšanu vai apglabāšanas iekārtas slēgšanu, kā arī uz laikposmu pēc apglabāšanas iekārtas slēgšanas. Drošības demonstrējuma pakāpei jābūt samērīgai ar darbības sarežģītību un to apdraudējumu apmēru, kuri ir saistīti ar radioaktīvajiem atkritumiem un lietoto kodoldegvielu, kā arī ar iekārtu vai darbību. Licences piešķiršanas process sekmē iekārtas vai darbības drošību normālas ekspluatācijas apstākļos, prognozētos darbības atgadījumos un projektā pieļaujamos starpgadījumos. Tas sniedz vajadzīgo apliecinājumu par iekārtas vai darbības drošību. Nosaka pasākumus, lai novērstu starpgadījumus un mīkstinātu starpgadījumu sekas, tostarp – lai pārbaudītu fiziskus šķēršļus

un licences turētāja administratīvās aizsardzības procedūras, kurām vajadzētu būt nesekmīgām, pirms darba ņēmēji un sabiedrība tiktu būtiski pakļauti jonizējošā starojuma iedarbībai. Minētā pieeja apzina un mazina nedrošību.

4. Dalībvalstis nodrošina to, ka valsts sistēmā ir noteikts pienākums licences turētājiem izveidot un īstenot integrētas pārvaldības sistēmas, tostarp arī kvalitātes nodrošināšanas sistēmas, kurās atbilstīga prioritāte piešķirta lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu vispārējās apsaimniekošanas drošībai un kuras regulāri pārbauda kompetentā regulatīvā iestāde.

5. Dalībvalstis nodrošina to, ka valsts sistēmā ir noteikts pienākums licences turētājiem nodrošināt un uzturēt pietiekamus finanšu resursus un cilvēkresursus, lai izpildītu to pienākumus attiecībā uz lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas drošību, kā noteikts 1.–4. punktā.

8. pants

Zināšanas un prasmes

Dalībvalstis nodrošina to, ka valsts sistēmā ir noteikts pienākums visām pusēm veikt izglītības un apmācības pasākumus attiecībā uz savu personālu, kā arī pētniecības un izstrādes darbības lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas valsts programmas vajadzību apmierināšanai, lai iegūtu, uzturētu un attīstītu vajadzīgās zināšanas un prasmes.

9. pants

Finanšu resursi

Dalībvalstis nodrošina to, ka valsts sistēmā ir noteikta pietiekamu finanšu resursu pieejamība gadījumos, kad tie vajadzīgi 11. pantā minēto valsts programmu īstenošanai, pienācīgi ņemot vērā to personu atbildību, kuras rada lietoto kodoldegvielu un radioaktīvos atkritumus.

10. pants

Pārredzamība

1. Dalībvalstis nodrošina ar lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu saistītās vajadzīgās informācijas pieejamību darba ņēmējiem un sabiedrībai. Šis pienākums arī paredz nodrošināt to, ka kompetentā regulatīvā iestāde informē sabiedrību savas kompetences jomās. Informāciju dara pieejamu sabiedrībai saskaņā ar valsts tiesību aktiem un starptautiskām saistībām ar nosacījumu, ka tādējādi netiek apdraudētas citas intereses, kas atzītas valsts tiesību aktos vai starptautiskās saistībās, piemēram, *inter alia* drošība.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka sabiedrībai tiek nodrošinātas vajadzīgās iespējas efektīvi piedalīties lēmumu pieņemšanas procesā attiecībā uz lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu saskaņā ar valsts tiesību aktiem un starptautiskām saistībām.

11. pants

Valsts programmas

1. Katra dalībvalsts nodrošina savas lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas valsts programmas ("valsts programma") īstenošanu, kuru attiecina uz visu veidu lietoto kodoldegvielu un radioaktīvajiem atkritumiem, kuri ir tās jurisdikcijā, un uz visiem lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas posmiem no to rašanās līdz apglabāšanai.

2. Katra dalībvalsts regulāri pārskata un atjaunina savu valsts programmu, attiecīgi ņemot vērā tehnisko un zinātnisko progresu un ieteikumus, gūtās atziņas un labu praksi, kas gūta salīdzinošos novērtējumos.

12. pants

Valsts programmu saturs

1. Valsts programmās tiek izklāstīts, kā dalībvalstis ir iecerējušas īstenot savu 4. pantā minēto valsts politiku lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu atbildīgai un drošai apsaimniekošanai, lai garantētu šīs direktīvas mērķu sasniegšanu, un tajās iekļauj visus šādus elementus:

- a) dalībvalstu valsts politikas vispārējos mērķus attiecībā uz lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu;
- b) būtiskus īstenošanas posmus un skaidrus laika grafikus minēto īstenošanas posmu izpildei, ņemot vērā valsts programmas visaptverošos mērķus;
- c) visas lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu uzskaiti un turpmākās aplēses par to daudzumu, tostarp to, kas radīsies, izbeidzot kodoliekārtu ekspluatāciju; uzskaitē nepārprotami norāda radioaktīvo atkritumu un lietotās kodoldegvielas atrašanās vietu un daudzumu saskaņā ar atbilstīgu radioaktīvo atkritumu klasifikāciju;
- d) koncepcijas vai plānus un tehniskus risinājumus lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanai no atkritumu rašanās līdz to apglabāšanai;
- e) koncepcijas vai plānus apglabāšanas iekārtas laikposmam pēc tās darbības slēgšanas, tostarp atbilstīgas kontroles ilgumu un izmantojamus līdzekļus informācijas saglabāšanai par iekārtu ilgtermiņā;
- f) pētniecības, izstrādes un demonstrējumu darbības, kuras vajadzīgas lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas risinājumu īstenošanai;

g) valsts programmas īstenošanas pienākumus un svarīgākos īstenošanas gaitas uzraudzībai izmantojamus efektivitātes indikatorus;

h) valsts programmas izmaksu novērtējumu, to noteikšanas pamatojumu un novērtējumā izmantotās hipotēzes, kurā ir jāiekļauj raksturojums par laikposmu;

i) spēkā esošo(-ās) finanšu shēmu(-as);

j) pārredzamības politiku vai procesu, kā minēts 10. pantā;

k) attiecīgā gadījumā – vienošanās, kas noslēgta(-as) ar dalībvalsti var trešo valsti par lietotās kodoldegvielas vai radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu, tostarp par apglabāšanas iekārtu izmantošanu.

2. Valsts programmu un valsts politiku var izklāstīt abas kopā vienā vai vairākos dokumentos.

13. pants

Paziņošana

1. Dalībvalstis paziņo Komisijai savas valsts programmas un visas turpmāk tajās veiktās būtiskās izmaiņas.

2. Sešos mēnešos pēc paziņošanas dienas Komisija var lūgt skaidrojumus un/vai paust savu atzinumu par to, vai valsts programmu saturs atbilst 12. pantam.

3. Sešos mēnešos pēc atsauksmes saņemšanas no Komisijas dalībvalstis sniedz pieprasītos skaidrojumus un/vai informē Komisiju par jebkādu valsts programmu pārskatīšanu.

4. Komisija ņem vērā dalībvalstu skaidrojumus un progresu saistībā ar valsts programmām, lemjot par Kopienas finanšu vai tehniskas palīdzības piešķiršanu lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas iekārtām vai darbībām.

14. pants

Ziņošana

1. Pirmoreiz līdz 2015. gada 23. augustam un pēc tam reizi trijos gados dalībvalstis, izmantojot Kopējā lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu drošas pārvaldības konvencijā paredzētos pārskatus un ziņošanu, sniedz Komisijai ziņojumus par šīs direktīvas īstenošanu.

2. Pamatojoties uz dalībvalstu ziņojumiem, Komisija iesniedz Padomei un Eiropas Parlamentam:

a) ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanas gaitu; un

b) Kopienas teritorijā esošās lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu uzskaites datus un turpmākās prognozes.

3. Dalībvalstis periodiski un vismaz reizi desmit gados sagatavo pašnovērtējumus par savu valsts sistēmu, kompetento regulatīvo iestādi, valsts programmu un tās īstenošanu un aicina veikt savas valsts sistēmas, kompetentās regulatīvās iestādes un/vai programmas starptautisku salīdzinošo novērtējumu ar mērķi nodrošināt augstu drošības standartu sasniegšanu lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanas jomā. Jebkāda salīdzinošā novērtējuma rezultātus paziņo Komisijai un dalībvalstīm, un tos var darīt zināmus sabiedrībai, ja tas nav pretrunā ar drošību un informācijas īpašumtiesībām.

3. NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

15. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2013. gada 23. augustam. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsaucē.

2. Pienākumi transponēt un īstenot šīs direktīvas noteikumus attiecībā uz lietoto kodoldegvielu neattiecas uz Kipru, Dāniju,

Igauniju, Īriju, Latviju, Luksemburgu un Maltu, kamēr tās nav pieņēmušas lēmumu izvērst jebkādu darbību saistībā ar kodoldegvielu.

3. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva, un jebkurus turpmākus grozījumus minētajos tiesību aktos.

4. Dalībvalstis pirmo reizi iespējami drīz, bet ne vēlāk kā 2015. gada 23. augustā informē Komisiju par valsts programmas saturu, kurā iekļauti visi 12. pantā minētie elementi.

16. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

17. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2011. gada 19. jūlijā

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
M. SAWICKI*